

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu
Akademický rok 2017-2018
(léto 2017)

Osobní údaje

Jméno a příjmení studenta:	
E-mail:	
Domácí VŠ:	Univerzita Palackého
Domácí fakulta:	Filozofická fakulta
Obor studia:	Korejština pro hospodářskou praxi
Hostitelská země:	Korejská Republika
Hostitelská VŠ:	Dankook University
Délka pobytu:	3 týdny

Souhlasím s uveřejněním této zprávy

na internetových stránkách DZS

ano

ne

Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy

ano

ne

Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy

ano

ne

Text zprávy:

Zúčastnila jsem se 3týdenního letního jazykového kurzu korejštiny na Dankook University v Koreji. Protože kurz trval jen 3 týdny, nebylo nutné žádat o vízum. Přesný název programu zněl Korean Immersion Program – session 1 a trval od 31.7. 2017 do 18.8. 2017.

Vybrala jsem si leteckou společnost Korean Air, protože lety Praha-Soul jsou přímé a není nutné nikde přestupovat, avšak let měl asi hodinové zpoždění, díky pozdním přípravám letadla. Nicméně cesta trvala asi 10 hodin. Přistáli jsme na Incheon International Airport, kde mě na určeném místě shledání uvítali studenti z Dankook University a poté mě navedli k autu, které mě již odvezlo do Jukjeon Kampusu. Cesta z letiště byla poměrně krátká – trvala asi hodinu a půl.

Jako většina mezinárodních studentů byla jsem i já ubytovaná ve Woongbi Hall, kde jsem hned po příjezdu byla uvítána a dostala jsem několik základních informací, kartu, která fungovala jako klíč ke kolejím a T-money card, což je korejská verze čipové karty na autobus, ale funguje také na metro a taxi. Obdržela jsem také peníze na jídlo.

Můj pokoj se nacházel ve druhém patře dámského křídla kolejí. Jednalo se o dvoulůžkový pokoj s vlastním sociálním zařízením. Na pokoji byly k dispozici také stůl, Wi-Fi, skříň a mini lednička. Mou spolubydlící se po délku tohoto pobytu stala slečna z Malajsie, která se taktéž účastnila Korean Immersion Program.

První den byla na pořadu dne orientace, kde jsme byli všichni řádně uvítáni a byli jsme poučeni o několika základních informacích a pravidlech, které v kampusu a na kolejích platili. Např.: že večerka je od 1hodiny ránní a že chlápci nesmí navštěvovat dámské křídlo kolejí a zase naopak. Jakékoliv porušení těchto pravidel by vyústilo v trestné body.

Poté následoval rozřazovací test společně s ústním pohovorem a na konci dne pro nás byla přichystána prezentace o korejské kultuře, historii a tradicích společně s živými ukázkami např.: klanění.

Od dalšího dne začaly hodiny korejštiny. Trvaly vždy od 9hodin rána do 1hodiny odpolední. Většinou se jednalo o 50 minut výuky a poté 10 minut přestávky. Byla jsem velmi překvapena, protože korejštinu jsme se učili výhradně v korejštině, žádná angličtina. Ale nyní

můžu říct, že to bylo velmi přínosné, protože jsem si zlepšila poslech a výslovnost. Museli jsme si zde zakoupit učebnici korejštiny – Hello Korean, podle které jsme se celé ty tři týdny vzdělávali.

Po výuce následoval oběd. Drtivá většina studentů navštěvovala převážně jídelnu umístěnou v budově Woongbi Hall. Byly na výběr dvě varianty – korejská a západní jídla, avšak byla zde i možnost vyjít z kampusu a najíst se v místních restauracích, což byla samozřejmě dražší varianta. Jídla v jídelně se pohybovala od 3,5000 wonů až k 5 000 wonům. Zatímco v restauraci si člověk musí připlatit až dvakrát, či třikrát tolik.

Po obědě byla možnost chodit na takzvané kulturní aktivity. Před odletem jsem od Dankook University dostala e-mail, kde jsme se dohodli na kulturních aktivitách, kterých se zúčastním. Bylo zde k výběru například: vaření, tradiční tanec či hra na tradiční nástroje. Vybrala jsem si keramiku, kde jsme si vytvořili tradiční korejské „razítka“, výlet do Soulu, kde jsme navštívili N Seoul Tower, muzeum či náměstí Gwanghwamun se slavnou sochu krále Sejonga. Také jsem si vybrala výlet do Everlandu, což je největší tematický park v Jižní Koreji. Poslední aktivita, kterou jsem si vybrala, byl výlet do demilitarizované zóny, ale ten se bohužel neuskutečnil kvůli nestabilní situaci v Severní Koreji.

Ve svém volném čase jsme mohli navštívit posilovnu, knihkupectví či další obchody umístěné uvnitř kampusu. K dispozici zde byla také prádelna.

Avšak víkendy jsme měli volné, naprosto bez programu, tudíž jsme mohli uskutečňovat výlety kamkoliv jsme chtěli, pokud jsme se do večerky vrátili. Byla zde však také možnost domluvit se s univerzitou, že člověk jede například na dvoudenní výlet.

Mezi studenty byly nejoblíbenějšími destinacemi samozřejmě Soul, a to převážně nákupní centrum Koex, Lotte World nebo SM town, kde se nachází galerie korejského popu. Co se týče dopravy – nejčastěji jsme využívali metro. Ač vypadá velmi složitě, ve skutečnosti je velmi dobře značené a dá se v něm velmi lehce orientovat. Je možné taky využívat autobusy, ale pokud člověk přijde na zastávku, dozví se zde pouze číslo autobusu a trasu, nikoliv už časy, kdy autobus odjíždí.

Na nijak zásadní problém jsem v Koreji nenarazila. Jediné, co bych označila za problémové je angličtina. Přestože někteří mladí Korejci anglicky rozumí, zdráhají se mluvit. Nicméně ani tato jazyková bariéra je nezastaví ztracenému cizinci pomoci. V tomto aspektu jsou velice milí a nápomocní.

Suma sumárum hodnotím tento program velmi kladně. Univerzita se o své studenty opravdu skvěle stará. Největší přínos vidím ve zlepšení poslechu, protože si troufám tvrdit, že ten bude pro nás – české studenty – tím největším kamenem úrazu.







